

Rist senior, Philippe Losson og sistnevntes DS cab

alt bedre enn min fransk (og min fransk er totalt fraværende – dessverre), men det var ikke helt enkelt. Jeg benyttet Babelfish oversetter program på nettet og sendte oversatte mailer til ham og oversatte hans tilbake til engelsk. Det fungerer bra. Men likevel var kommunikasjon noe vanskelig. Jeg tok derfor kontakt med Tom Krogh, og spurte om assistanse. Han var svært hjelpsom, og jeg fikk dermed konkretisert hvordan jeg skulle betale, fastsatte tid for henting av bilen og fikk i tillegg en del informasjon om bilen. Takk skal du ha Tom, din hjelp var uvurderlig.

Overføring av penger er enkelt, men man må jo stole på at handelen virkelig er i boks, at ingen prøver å lure noen. Jeg følte meg trygg på selger og overførte mesteparten av pengene til Robert

samme dag som jeg reiste nedover. Jeg fikk banken min til å sende en bekreftelse på transaksjonen på fax til meg som jeg tok med meg på turen sørover. Dette er viktig mht å dokumentere at du har overført penger – selve transaksjonen kan jo ta noen dager.

BILEN

Denne SM'en har sin opprinnelse i alpe- ne i Frankrike, og siste eier kjøpte denne i 1979 og tok den med hjem til Clermont-Ferrand området. Eieren var medlem i *SM Club de France*, men døde for kort tid siden. Hans nevø hadde hatt denne i de siste årene og valgte å selge denne da han hadde for mange biler. Blant annet hadde han en Citroen DS Cab – en helt fantastisk fin en. Han hadde også en

vanlig DS, og sågar en TUB. Dessverre fikk vi ikke sett disse bilene fordi de var lagret ved hans sommer *résidence*. Men vi fikk sett en del bilder.

TUREN

Vi avtalte å hente bilen 12. april. Min far Ole ønsket å være med på turen. Han er jo en svoren citroënfantast og så for seg en fin tur ned til Frankrike. Og slik gikk det, vi bestilte flyreiser, møttes på Gardermoen 11. april og tok fly til Orly-Paris. På forhånd hadde vi sjekket togruter videre sørover, og hadde lagt en tight tidsplan. Dessverre ble flyet hengende over Orly flyplass en stund pga stor trafikk (oj, tenk på CO₂ utslippene) og vi landet noe forsinket og hastet ut av flyplassen. Lang drosjeko, men av en eller annen grunn vinket en av sjåførene oss til sin bil (som stod bakerst), og vi slapp unna køen. Tidssjekk; ca 35 minutter til toget skulle gå fra Gare de Lyon. Vi fikk forklart taksjåføren om tidsklemma, og han garanterte at det skulle gå fint. Han kjørte rolig og behersket, og fikk oss fram til Gare de Lyon terminalen ca 5 minutter før togavgangen. Nå sprang vi. Full forvirring rådet og det var bare ett minutt før toget skulle dra videre. Heldigvis sprang vi på riktig perrong, og kunne således hoppe på toget like før det skulle av sted. Ajaj, fru Fortuna var på vår side. Måtte det vare.

Togturen sørover gikk flott, med hyggelig service.

Ringte igjen til Tom Krogh og spurte om han kunne melde til Robert M at vi var ventet framme i Clermont-Ferrand ca klokken 23:00. Vel framme ble vi hentet av Robert og fraktet til et slags motell.

KJØPET

Det ble 12. april 2007. Etter ei natt på et slags ubemannet motell i beste Las Vegas belysning, og like elegant utformet som et toalett på en Boeing 737, kunne vi endelig ta SM'en i nærmere øyesyn.

Selgeren kom med bilen på avtalt tid, og han kjørte oss hjem til seg – et penere boligstrok utenfor Clermont-Ferrand. Han parkerte bilen ved siden av sin hvite Citroën CX Break (den eneste CX vi så på hele turen faktisk). Vi ble invitert på frokost og vi snakket litt bil på engelsk-fransk-lignende språk. Ganske fornøydlig egentlig. Etter en god frokost, tok vi en liten prøvetur. Jeg konstaterte raskt at det var lite hydraulikkolje på bilen, og vi stakk innom en lokal Citroën-forhandler og kjøpte et par liter. Verksmesteren ble ivrig da han så bilen og viste oss inn i verkstedet hvor det stod en sølvgrå SM. Denne var til salgs, og han forlangte 16.000 for den. Bra bil, til riktig pris (jeg har visittkortet hans ennå – hvis interesse).

Etter kjøreturen viste Robert meg reservedeler som fulgte med bilen. Det var snakk om noen smådelar, og det er jo kjekt å ha – ikke sant. Litt pruting fikk jeg lov til ettersom det var litt å sette fingeren på. Etter dette kunne vi gå inn i hans *résidence* å slutføre handelen.

Jeg hadde som sagt overført et beløp tidligere, og kunne så legge fram bekref-

Volker Hammes og Rist junior

